

Allegretto.

Sanct Hansdags Vise.

Sanct Hansdag er Glædens og Mid-som-mers Fest, og der-for til Kil-den vi dra - - - ge, jeg

pri-ser den klo-gest som morer sig bedst i Somme-rens bli-de-ste Da - - - ge. Snart

Pi-gen snart Glasset, snart Harpen i Favn, i Lunde-nes Tempel vi ta - - - ge, snart

Pi-gen snart Glas-set, snart Har-pen i Favn, i Lunde-nes Tem-pel vi ta - - - ge.

2.

Oplivende Glæde, at skue den Fryd,
 Som muntret den brøgede Vrimmel,
 Blandt Glassenes Klang toner Strengenes Lyd,
 Opstiger mod sølvklare Himmel.
 Snart Gyngens, snart Glædens, snart Kjerligheds Fryd,
 Gjør Panden paa Vandreren svimmel.

4.

Her tripper to Hunde en peen Menuet,
 Hist seer man en Björn slaae paa Tromme,
 En Liremand spiller og synger sig træt
 Og faaer dog kun lidt i sin Lomme.
 Hist Halte, hist Blinde, Ung, Gammel, og Ring,
 Enhver maac en Kildetour gjøre.

3.

Her dandses paa Linie, hist spiser man Blaar,
 Man raaber Hurra og man støier;
 Komödie spilles med Potter og Skaar,
 Hist man sig i Gyngen fornöier.
 Saaledes fra Morgen til Aften det gaar.
 Hurra, det er tusinde Löier.

5.

Hver Time bortrinder med flyvende Jil,
 Heelt qvæger det venlige Grønne.
 De yndige Pigers oplivende Smil
 Den freidige Yngling belønne.
 Den Fryd skyldes Skovkildens Moe Kirsten Piil,
 Og derfor det Navn vi lovprise.